

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 24. veljača 2019.* [\[Multimedia\]](#)

Ljubav prema neprijatelju urodila je kulturom milosrđa

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandjelje ove nedjelje (Lk 6,27-38) tiče se nečega što je u središtu kršćanskoga života i po čemu je ono prepoznatljivo, a to je *ljubav prema neprijateljima*. Isusove su riječi jasne: „Nego, velim vama koji slušate: Ljubite svoje neprijatelje, dobro činite svojim mrziteljima, blagoslivljajte one koji vas proklinju, molite za one koji vas zlostavljaju“ (Lk 6, 27-28).

To nije *stvar izbora*, to je zapovijed. Nije za sve, nego za učenike koje Isus naziva „vi koji slušate“. On vrlo dobro zna da ljubiti neprijatelje nadilazi naše mogućnosti, no zato je postao čovjekom: ne da nas ostavi takve kakvi jesmo, nego da nas preobrazi u muškarce i žene sposobne za veću ljubav, onu Oca svojega i našega. To je ljubav koju Isus daje onima koji ga „slušaju“.

A onda to postaje moguće! S Njim, zahvaljujući Njegovoj ljubavi i Njegovom Duhu, možemo ljubiti i one koji nas ne vole, pa i one koji nam čine zlo.

Na taj način, Isus želi da u svakome srcu Božja ljubav pobijedi mržnju i zlobu. Logika ljubavi koja ima svoj vrhunac u Kristovu križu, kršćanska je oznaka i vodi nas u susret svima s bratskim srcem. No kako je moguće nadvladati ljudski nagon i svjetovni zakon odmazde? Isus je dao odgovor u istom evanđeoskom odlomku: „Budite milosrdni kao što je Otac vaš milosrdan“ (Lk 6, 36). Tko sluša Isusa, tko ga nastoji slijediti, pa i ako za to treba platiti određenu cijenu, postaje dijete Božje i počinje stvarno biti nalik Ocu nebeskom. Postajemo sposobni za stvari za koje nikada ne bismo pomislili da ih možemo reći ili učiniti, kojih smo se štoviše stidjeli, a koje nam sada, naprotiv, daju radost i mir. Više ne trebamo biti nasilni u riječima i djelima; otkrivamo da smo sposobni za nježnost i dobrotu; te osjećamo da sve to ne dolazi od nas nego od Njega! Zato se time ne hvalimo, nego smo na tome zahvalni.

Nema ništa veće i plodnije od ljubavi. Ona osobi daje cijelo njezino dostojanstvo, dok je mržnja i

osveta umanjuju, izobličavajući ljepotu stvorenja stvorenog na sliku Božju.

Ta zapovijed da se na uvredu i nepravdu odgovori s ljubavlju, stvorila je u svijetu novu kulturu: „kulturu milosrđa – moramo je dobro naučiti! i dobro provoditi u djelo tu kulturu milosrđa – iz koje se rađa istinska revolucija“ (Apostolsko pismo *Misericordia et misera*, 20).

To je revolucija ljubavi čiji su protagonisti mučenici svih vremena. Isus nas uvjerava da naše ponašanje obilježeno ljubavlju prema onima koji nam čine zlo, neće biti uzaludno. On kaže: „Praštajte i oprostit će vam se. Dajite i dat će vam se [...], jer mjerom kojom mjerite vama će se zauzvat mjeriti“ (Lk 6, 37-38). Lijepo je to. Bit će lijepo to što će nam Bog dati ako budemo velikodušni, milosrdni. Moramo opraštati jer nam je Bog oprostio i uvijek nam oprašta. Ako sve ne oprostimo, ne možemo očekivati da će nam biti oprošteno. Naprotiv, ako se naša srca otvore milosrđu, ako se zapečati oproštenje bratskim zagrljajem i stegnu veze zajedništva, pred svijetom naviještamo da je moguće dobrom pobijediti zlo.^{revl}

Katkad nam je lakše pamtit nepravde i zla koji su nam učinjeni negoli dobro; kod nekih to uzme toliko maha da im postane navika i preraste u pravu bolest. Oni su „skupljači nepravdi“: pamte samo loše stvari koje su učinili.

A to nikamo ne vodi. Moramo činiti suprotno, kaže Isus. Pamtit dobre stvari i kad netko dođe s nekim tračem i govori loše o drugome, moramo reći: „Ali da, možda... on ili ona imaju u sebi i dobra...“. Preokrenuti razgovor. To je revolucija milosrđa.

Neka nam Djevica Marija pomogne da nam dotakne srce ta Isusova riječ, koja gori poput vatre, koja nas preobražava i osposobljava nas činiti dobro ne tražeći ništa zauzvat, *činiti dobro ne tražeći ništa zauzvat*, svjedočeći posvuda pobjedu ljubavi.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, jutros je ovdje u Vatikanu zaključen vrlo važan Susret na temu „Zaštita maloljetnika“, koji je okupio patrijarhe, predsjednike svih biskupskih konferencija, poglavare istočnih katoličkih Crkava, predstavnike viših redovničkih poglavara i poglavarica i više mojih suradnika u Rimskoj kuriji.

Kao što znate, problem spolnoga zlostavljanja maloljetnika koje su počinili pripadnici klera već neko vrijeme izaziva veliki skandal u Crkvi i javnome mnijenju, kako zbog velike patnje žrtava tako i zbog neopravdane nepažnje prema njima te prikrivanja počinitelja od strane odgovornih ljudi u Crkvi.

Budući da je riječ o problemu raširenom na svim kontinentima, htio sam da se mi pastiri katoličkih zajednica iz cijeloga svijeta s njime suočimo zajedno, na suodgovoran i kolegijalan način. Slušali

smo glas žrtava, molili i tražili oprost od Boga i povrijeđenih osoba, posvijestili samo vlastite odgovornosti i našu dužnost da u istini činimo pravdu i da radikalno odbacujemo svaki oblik zloupotrebe moći i savjesti te spolnoga zlostavljanja.

Želimo da sva crkvena mjesta i aktivnosti uvijek budu potpuno sigurni za maloljetnike; da se poduzmu sve moguće mjere kako se slična zlodjela ne bi ponovila; da Crkva ponovno bude apsolutno vjerodostojna i pouzdana u svojem poslanju služenja i podučavanja malenih u skladu s Isusovim učenjem.

Na taj ćemo način moći, sa svim srcem i djelotvorno, surađivati, zajedno sa svim ljudima dobre volje, svim sastavnicama i pozitivnim snagama društva, u svim zemljama i na međunarodnoj razini, u tome da se potpuno iskorijeni, u svim svojim oblicima, vrlo ozbiljna pošast nasilja nad stotinama milijuna maloljetnika, dječaka i djevojčica, diljem svijeta.